

Joulun lapsen tarina

Tule kanssamme kertomus kuulemaan!
Se on vanha, vaan yhä uudestaan
Sitä kaikilla kielillä toistetaan.

Maria asui Nasaretin kaupungissa. Maria oli jo nuori nainen ja hän auttoi äitiään kotitöissä. Hän valmisti ruokaa, siivosi ja ompeli vaatteita. Marian perhe ei ollut varakas, joten työtä riitti tehtäväksi kaikille perheenjäsenille.

Marian naapurissa asui Joosef. Joosef oli puuseppä, joka valmisti Nasaretin asukkaille huonekaluja ja erilaisia työkaluneita. Hän korjaili kaikenlaista ja oli siksi pidetty. Myös Joosef oli köyhä ja joutui tekemään paljon töitä.

Sekä Joosef että Maria olivat kuningas Daavidin sukua, mutta he eivät tienneet sitä itse. Elettiin levotonta aikaa. Ihmiset eivät olleet onnellisia. Mutta kerran oli koittava parempi aika, niin oli ennustettu. Eräänä päivänä ilmestyi Marian silmien eteen ihmeellinen olento.

Enkeli sanoi: - Älä pelkää, Maria! Minä olen tullut ilmoittamaan sinulle ihanan sanoman. Vähän ajan kuluttua tulet synnyttämään pienen poikavauvan. Anna hänelle nimeksi Jeesus.

Enkeli jatkoi: - Vartuttuaan suureksi on lapsestasi tuleva suuri ja mahtava, kaikkien ihmisten oikeamielinen ja lempeä valtias. Tuo ihmeellinen joulun lapsi on lähtöisin taivaan valtakunnasta ja siksi hän tulee elämään ihmisten sydämissä kautta aikojen.

Pian sen jälkeen, kun enkeli oli vierailut Marian luona, Joosef näki merkillisen unen. Unessa enkeli kertoi, että Maria synnyttäisi ihmeellisen lapsen ja että Joosefin oli mentävä naimisiin Marian kanssa. Näin tapahtuikin.

Marian lapsen syntymä läheni. Keisari Augustus oli antanut käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Sitä varten Joosefin ja Marian oli matkustettava Beetlehemin kaupunkiin, kauas etelään.

Maria ja Joosef lähtivät matkaan. Matka oli rasittava. He yöpyivät milloin missäkin, viittaen kääriytyneenä.

Lopulta Joosef ja Maria saapuivat perille. Kaupunki oli täynnä ihmisiä. He menivät suureen majataloon, mutta siellä ei ollut enää yhtään vapaata yösijaa.

Isäntä sanoi:

- Ei täällä ole tilaa! Kaupunki on tupaten täynnä väkeä tänä yönä.

Emäntä sanoi:

- Vuoteet ovat tosiaan täynnä, mutta ehkä te voisitte nukkua tallissamme.

Majatalon isäntä näki Marian väsyneet kasvot ja tarjosi heille paikkaa tallissa. Siellä oli lampaiden ruokkimiseen tarkoitettu puinen seimi. Joosef asetti siihen olkia ja valmisti pian syntyvälle vauvalle pedin.

Ulkona oli pimeää. Tähdet kimalsivat korkealla taivaalla. Beetlehemissä oli yö. Ja pimeässä yössä tapahtui suurin ihme, mikä maan päällä on koskaan tapahtunut.

Samana yönä Beetlehemin ulkopuolella oli paimenia kaitsemassa lampaitaan. Äkkiä taivas tuli kirkkaaksi kuin keskipäivällä ja valon keskellä seisoj enkeli. Paimenet säikähtivät.

Enkeli sanoi:

- Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman! Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.

Paimenet jättivät lampaat ja kiiruhtivat yli pimeän kedon. He tulivat kaupunkiin ja löysivät tallin. Hiljaa he astuivat sisään ja löysivät vastasyntyneen lapsen.

Maria ja Joosef antoivat pojalleen nimen Jeesus, kuten enkeli oli kehottanut.

Kauan sitten Beetlehem sai nähdä pienoisen Jeesus poika Jumalan toi joulun sanoman. Kuulen laulun enkelten, tänään syntyi hän. Hän elää kautta aikojen, sai joulu aikaan sen.

Paimenet luona lammasten, he saivat nähdä sen: Tähti uusi taivainen vei luokse Jeesuksen. Kuulen laulun...

Joosef ja vaimo Maria saapuivat kaupunkiin. Ei ollut paikkaa synnyttää, ei ollut ystävää. Kuulen laulun...

Talli pieni eläinten oli koti Jeesuksen. Syntyi hän näin maailmaan jokaista auttamaan. Kuulen laulun....

